

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1976

Εντυχισμένα τα 2000

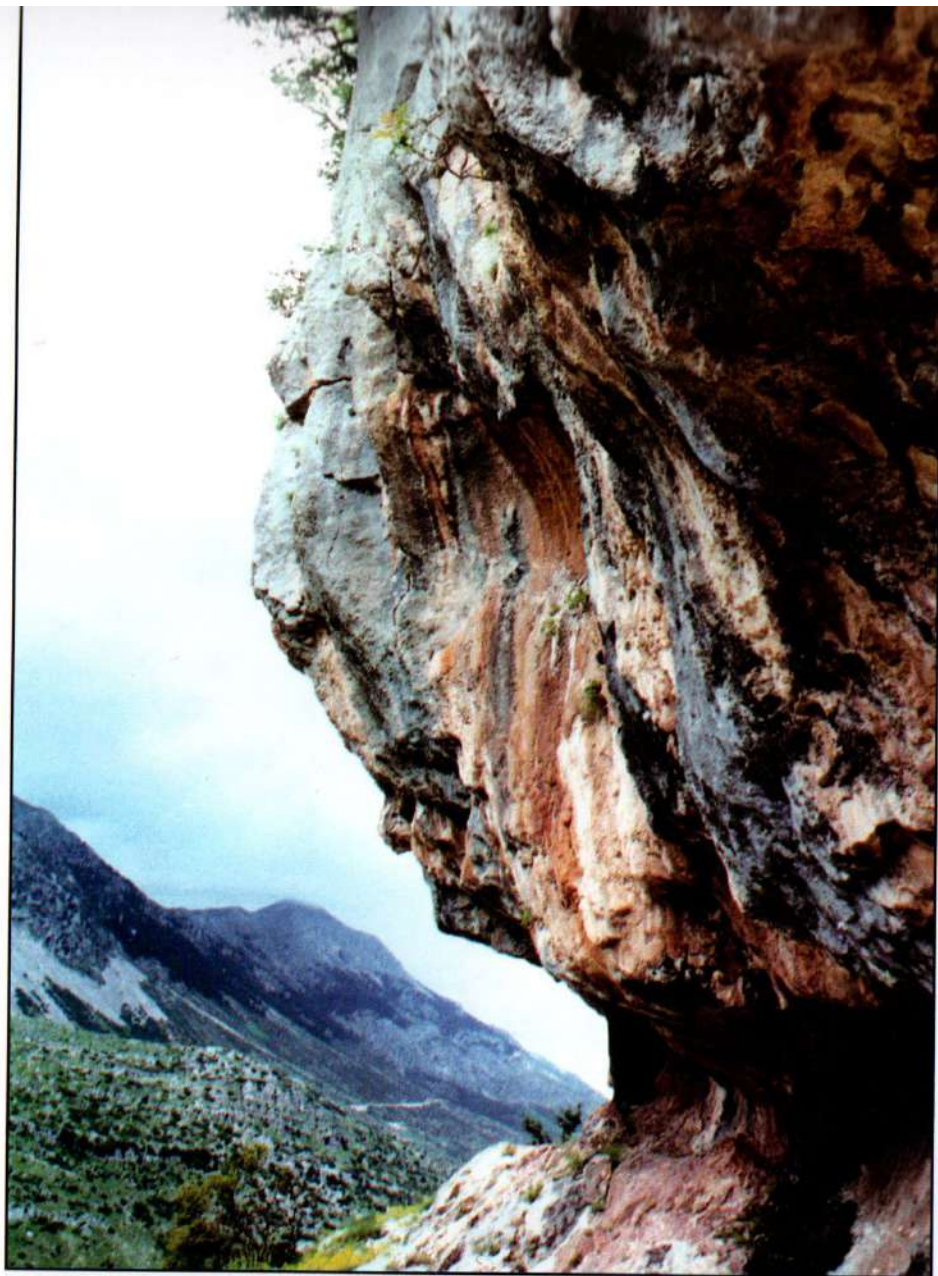
“Η Ολύτσια έχει το χρώμα μιάς ολάνοιχτης αγκαλιάς”

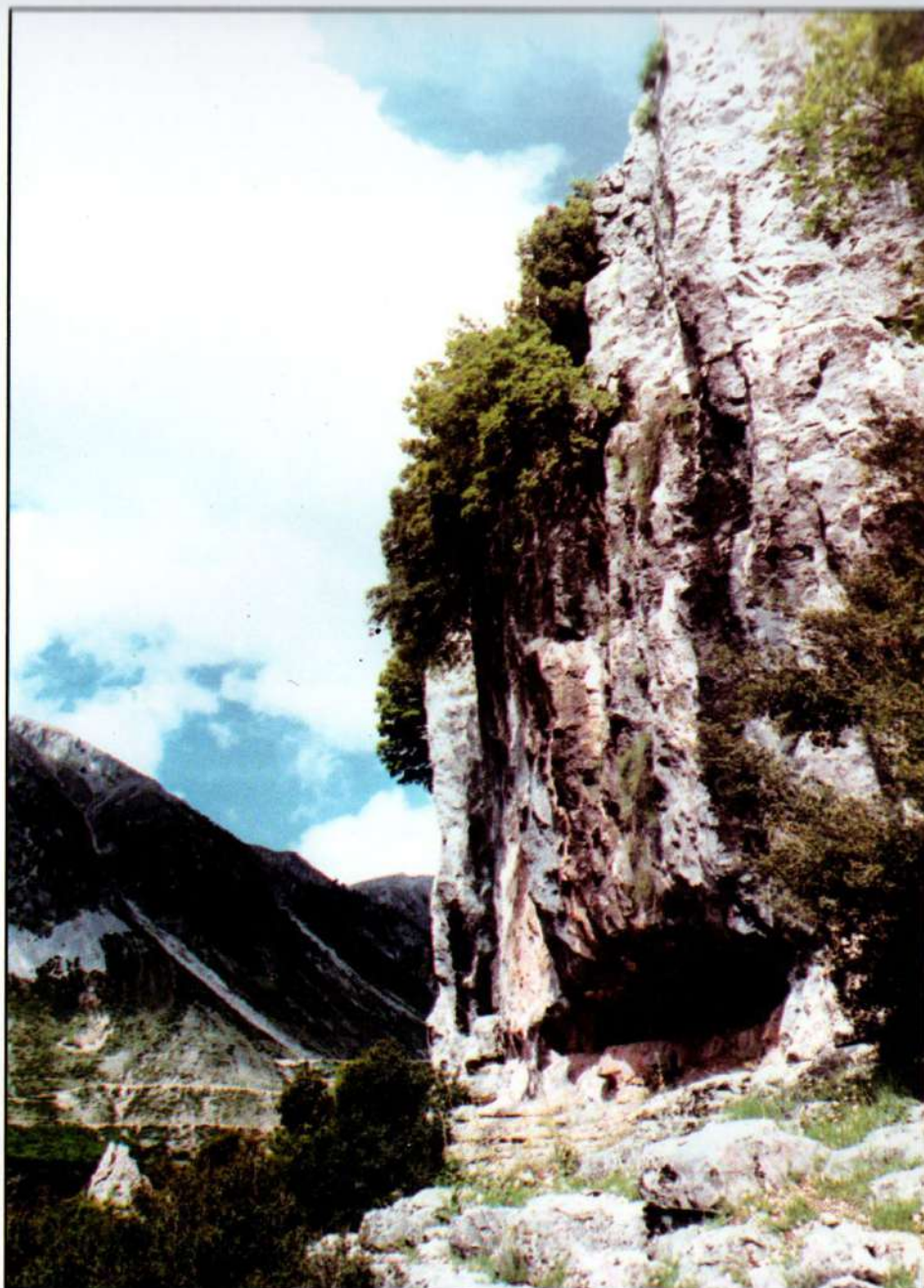
“της αντάρας το άσπρο πρόσωπο στην κορυφή ασπροβολάει...”

στο Κουκουβέτι

«Χρώματα και σχήματα,
παράξενες μορφές.
Εδώ κουρνιάζουν
τα πουλιά και
τ' άγρια μελίσσια...»

**«Τα βράχια στο
Κουκουβέτις»**

**«Βράχοι που αγγίζουν
τον ουρανό...»**

Ο ντούσκος

«Δύο δέντρα που καθημερινά κουβαλάνε τον ήλιο στην πλάτη τους...»

Ο Τζέρος

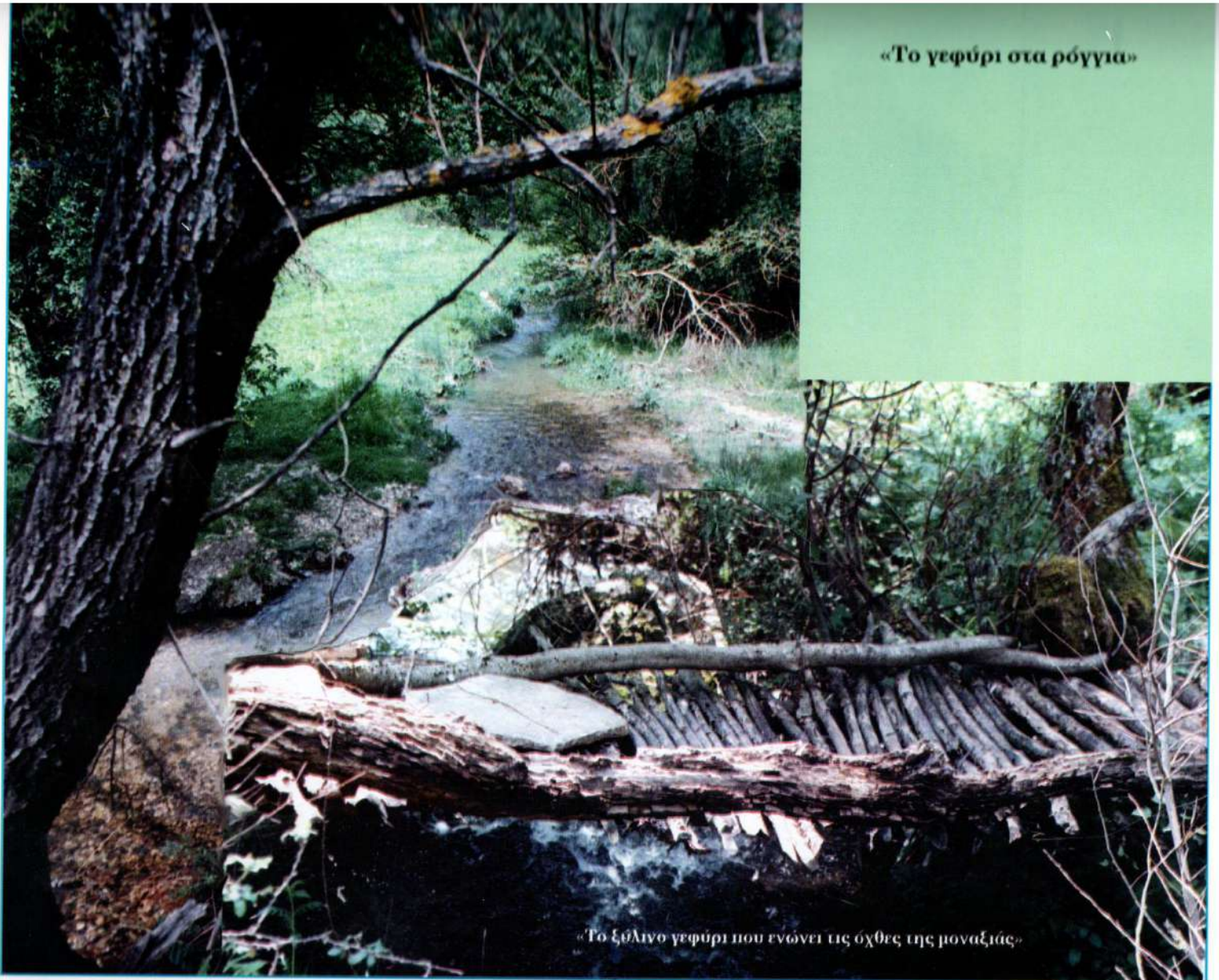

«Ο Τζέρος έχει μια μυρωδιά θερισμού, άρωμα ιδρώτα. Ένα χρώμα τραγουδιού πάνω απ' τα στάχυα.
Έναν ήχοσκαλιστηριού, που καρφώνεται στο χώμα. Τοπίο που αφήνει μια φωνή...»

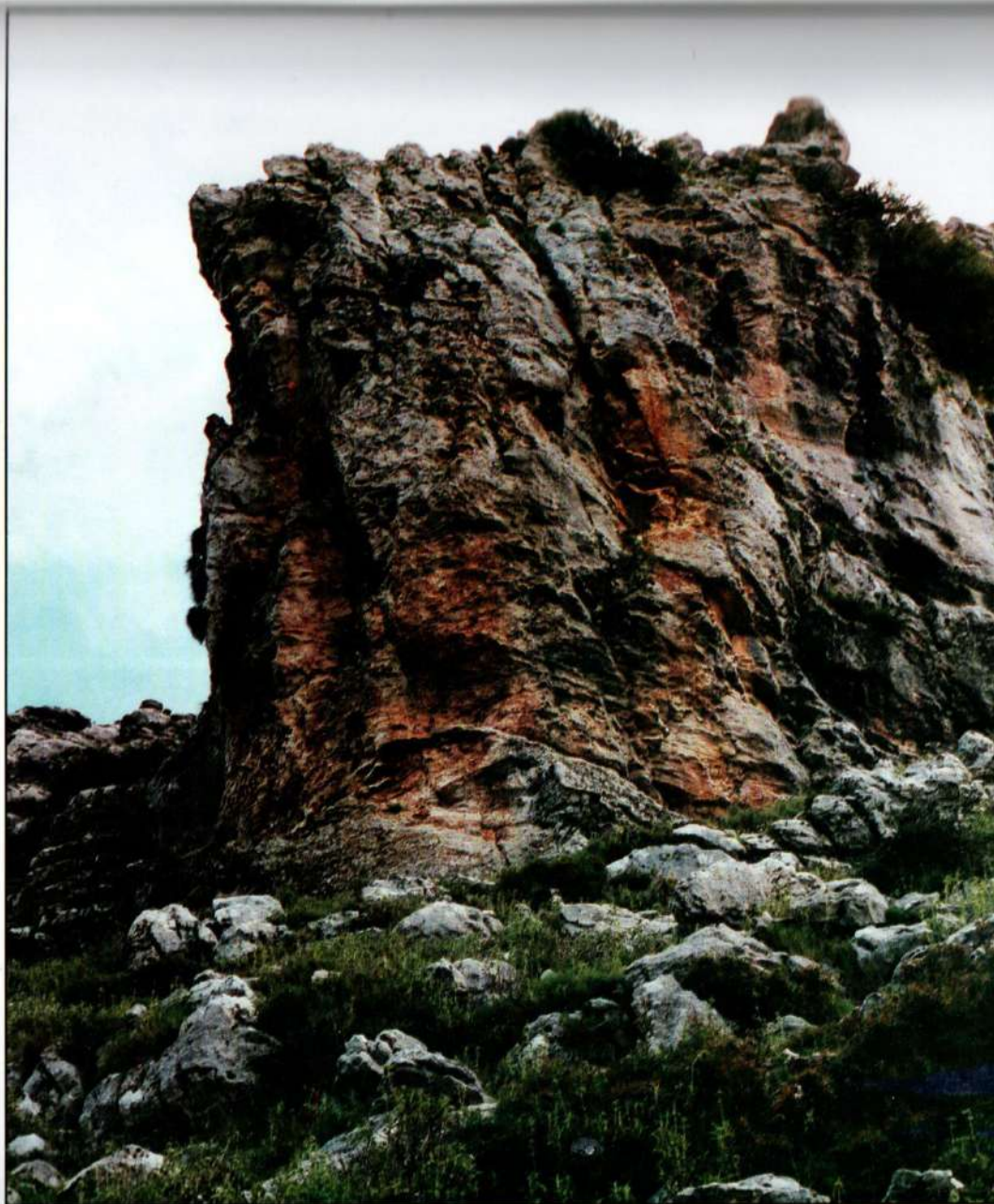
**«Βήματα ηχούν
πλατιά και
σίγουρα, μας
φέρουν το
μήνυμα του
χρέους, μας
οδηγούν στην
αγκαλιά του
ονείρου...»**

«Το γεφύρι στα ρόγγια»

«Το ξύλινο γεφύρι που ενώνει τις όχθες της μοναξιάς»

«Το κόκκινο»

Το «κόκκινο»
ψηλόκορμο και
μπαρουτοκαπνισμένο
στέκει σαν
το Ζάλογγο
και λάμπει
ανθισμένο

Μια μυρωδιά από φρεσκοψημένο
ψωμί από ξυνόγαλο και μούστο

«Οι παλαιότεροι
ε' Μανναίοι»

Η σιωπή που
μένει ολόρθια
σαν απόλυτη σιωπή